

ՀԱՐՑԱՇԱՐ

ՄԱԳԻՍՏՐԱՏՈՒՐԱՅԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅԱՆ ՔՆՆՈՒԹՅԱՆ

«Ընդհանուր և հայ լեզվաբանություն» մասնագիտության

1. Հայոց լեզվի կազմավորումը և զարգացման փուլերը:
2. Ժամանակակից հայոց լեզուն իբրև ազգային, պետական, գրական լեզու:
3. Հնչյունաբանություն. հնչյուն և հնչույթ:
4. Հնչյունների դասակարգումը և նրանց բնութագիրը:
5. Բառագիտություն. բառ, բառույթ և բառաձև:
6. Բառի ձևաբանական կառուցվածքը, ձևույթներ:
7. Ժամանակակից հայերենի բառապաշարը և հարստացման միջոցները՝ ներքին և արտաքին:
8. Քերականության ուսումնասիրության առարկան (ձևաբանություն և շարահյուսություն):
9. Խոսքի մասերի դասակարգման սկզբունքները:
10. Գոյական անուն, նրա խոսքիմասային առանձնահատկությունները և իմաստային-քերականական տեսակները:
11. Ածական անունը որպես խոսքի մաս, նրա տեսակները, կազմությունը, ձևաբանական և շարահյուսական առանձնահատկությունները:
12. Թվական անուն: Դերանունների խոսքիմասային առանձնահատկությունները, դերանունների տեսակները
13. Բայը որպես խոսքի մաս, նրա իմաստային, ձևաբանական, շարահյուսական և բառակազմական առանձնահատկությունները:
14. Հայերենի չթեքվող խոսքի մասերը (մակբայ, կապ, շաղկապ, վերաբերական, ձայնարկություն), նրանց ձևաբանական և շարահյուսական առանձնահատկությունները:

15. Շարահյուսության առարկան, շարահյուսական առավելագույն և նվազագույն միավորները:
16. Բառակապակցություն, բառ, նախադասություն և շարույթ:
17. Նախադասությունը որպես լեզվական միավոր:
18. Գրաբարը որպես հին հայերեն:
19. Լեզու և բարբառ, ենթաբարբառ և խոսվածք:
20. Հայոց լեզվի բնույթը և ցեղակցական կապերը, նրա դիրքը հնդեվրոպական լեզուների շարքում:
21. Հայոց գրերի ստեղծման պատմական պայմանները:
22. Ոճաբանության ուսումնասիրության առարկան և խնդիրները:
23. Լեզու, խոսք և ոճ:
24. Լեզուն որպես լեզվաբանության առարկա:
25. Լեզվի գործառույթները:
26. Լեզվի մակարդակները և նրա հիմնական միավորները:
27. Լեզու և հասարակություն:
28. Լեզվի զարգացման փուլերը:
29. Լեզվի ծագման խնդիրը:
30. Լեզվաբանական գիտակարգեր:

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. Աբեղյան Մ., Հայոց լեզվի տեսություն, Ե., 1965:
2. Աբրահամյան Ա., Գրաբարի ձեռնարկ, Ե., 1977:
3. Աբրահամյան Մ., Ժամանակակից հայերենի քերականություն, Ե., 1976:
4. Աղայան Էդ., Ընդհանուր և հայկական բառագիտություն, Ե., 1984:
5. Աղայան Էդ., Լեզվաբանության հիմունքներ, Ե., 2009.
6. Աճառյան Հ., Հայ բարբառագիտություն, Մ., 1911:

7. Աճառյան Հ., Հայոց լեզվի պատմություն, 1., Ե., 1940, 2-րդ մ. 1951:
8. Ասատրյան Մ., Ժամանակակից հայոց լեզու, Ե., 1978, 1989:
9. Ասատրյան Մ., Ժամանակակից հայոց լեզվի ձևաբանության հարցեր, Ե., 1970, 1973, 1977:
10. Մելքոնյան Մ., Ակնարկներ հայոց լեզվի ոճաբանության, Ե., 1984:
11. Պետրոսյան Հ., Հայերենագիտական բառարան, Ե., 1987:
12. Պողոսյան Պ., Խոսքի մշակույթի և ոճագիտության հիմունքներ, Ե., 1990, 1991:
13. Ջահուկյան Գ., Հայոց լեզվի զարգացումը և կառուցվածքը, Երևան, «Միտք», 1969, 291 էջ:
14. Ջահուկյան Գ., Հայոց լեզվի պատմություն. նախագրային ժամանակաշրջան, Ե., 1982:
15. Ջահուկյան Գ., Հայոց լեզվի տեսության և պատմության հիմնահարցերը, Երևան - Բեյրութ, «Համագրային», 2000, 406 էջ:
16. Ջահուկյան Գ., Շարահյուսական ուսումնասիրություններ, Երևան, 2003 :
17. Սուրիապյան Ա., Ժամանակակից հայոց լեզու, Ե., 1978, 1982:
18. Джаукян Г., Общее и армянское языкознание, Ереван, АН Арм. ССР. Ин-т языка им. Р. Ачаряна, 1978, 334 с.
19. Соссюр Ф. де, Курс общей лингвистики, Екатеринбург, Изд-во Урал. ун-та, 1999, 432 с.
20. Соссюр Ф. де, Труды по языкознанию, М., 1977.